

allerede videre hos en ny, en tredje Slægt, der kun kender deres Liv som et udsmykket Familjesagn.

I Aviserne mindes de to Gamle regelmæssigt hver Gang Tyge Enslevs Levnedsløb paany fortælles. Og saa deres Billeder ses undertiden i Bladene. Herfra gik de over i selve Verdenspressen hin historiske Julidag i Aarhundredets Begyndelse, da Tyge blev Minister i Folkets første Ministerium.

Den Dag kunde Jørgen Skolelærer ikke holde sig hjemme for Uro og Spænding. Man ventede Ministerudnævnelserne i Løbet af Formiddagen, og straks om Morgenens tog han ind til Kolding for at være Nyhedskilderne nærmere. Fra enkelte Huse var der allerede stukket Flag ud, da han fra Stationen skridtede op gennem Hovedgaden mellem to blaaøjede Studenter med hvide Huer paa det lokkede Haar — hans Sønner.

Han traf sin Broder og Svigerinde alene i Familjens Dagligstue og fik en meget kølig Modtagelse hos dem begge.

Den forhenværende Byraadsmand, for nylig udnævnt til Kancelliraad af den afgaaede Regering i Anledning af et Jubilæum, desuden hædret af Befolkningen med en Sølvvinkande paa Grund af Fortidens Fortjenester, levede i Virkeligheden nu som en fredløs Mand der i Byen. Han var med Alderen bleven mager og gul i Huden og havde faaet Munden fuld af falske Tænder. Desuden havde han lagt